

Faragó Tamás (Budapest, 1952. augusztus 5. –) olimpiai bajnok vízilabdázó, edző.

Sportpályafutása

1965-től a BVSC, 1969-től a Vasas játékosa volt. 1970-ben tagja volt az ifi Eb-n hatodik helyezett csapatnak és a felnőtt Eb-n második helyezést elért válogatottnak. 1971-ben ifi Európa-bajnok és MNK győztes lett. Az 1972-es olimpián ezüstérmet szerzett. A következő szezonban világbajnok lett. 1974-ben, Bécsben Európa-bajnoki elsőséget, a magyar bajnokságban harmadik helyezést ért el. Az 1975-ös világbajnokságon második lett a válogatottal. A Vasassal bajnokságot nyert. A Montrealban olimpiai bajnoki címet szerzett. Klubcsapatával megvédte bajnoki címét.

1977-ben újra megszerezte a kontinens elsőségét. A magyar bajnokságban első, az Universiade-n második lett. A következő évben világbajnoki második lett. 1979-ben BEK-et és magyar bajnokságot nyert. A moszkvai olimpián bronzérmes lett. Az 1981-es Világ Kupán hatodik helyezett lett. 1984-től az NSZK-beli Düsseldorf játékosa lett. 1985-ben ötödik lett az Európa-bajnokságon. 1970-től 1985-ig kettőszázötvennyolcszor szerepelt a magyar válogatottban. 1987-től az olaszországi BC Arenzano vízilabdázója volt. Az aktív sportolástól 1989-ben vonult vissza. 1993-ban az Úszó Hírességek Csarnoka tagjává választották. 1983-ban megalapította az év ifjúsági vízilabdázója trófeát. 2000-ben beválasztották az évszázad magyar vízilabda-válogatottjába.

Sporteredményei

- olimpiai bajnok (1976)
- olimpiai 2. helyezett (1972)
- olimpiai 3. helyezett (1980)
- világbajnok (1973)
- kétszeres világbajnoki 2. helyezett (1975, 1978)
- kétszeres Európa-bajnok (1974, 1977)
- Európa-bajnoki 2. helyezett (1970)
- kilencszeres magyar bajnok (1975, 1976, 1977, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984)
- négyszeres Magyar Kupa-győztes (1971, 1981, 1983, 1984)
- Olasz Kupa-győztes (1988)
- kétszeres BEK-győztes (1979, 1984)
- KEK-győztes (1988)

Edzői pályafutása

1980-ban a budapesti egyetemen állatorvosi oklevelet, majd 1981-ben a Testnevelési Főiskolán vízilabda-edzői oklevelet szerzett. Még aktív játékosként a RN Arenzano játékosedzője volt. 1989 decemberében elvállalta az OSC vezetőedzői posztját. 1990 januárjában felkérték junior szövetségi kapitánynak. 1990 júliusától a BVSC vezetőedzője lett. Ebben az évben a junior válogatottal Európa-bajnoki harmadik lett. 1991 nyarán lemondott junior kapitányi pozíciójáról.

1992-től ismét Olaszországban a Florentia vezetőedzője lett. 1993-ban visszatért Magyarországra és Csapó Gáborral vízilabda-iskolát nyitott, egyúttal a magyar ifjúsági vízilabda-válogatott edzője lett. 1995 novemberétől a Vasas vezetőedzőjeként, majd 2000-től 2005-ig a magyar női vízilabda-válogatott szövetségi kapitányaként tevékenykedett. Irányítása alatt a magyar válogatott világbajnoki, Európa-bajnoki és Világkupa győzelmet szerzett. 2005 májusában a Vasas vízilabda-utánpótlásának szakmai igazgatója lett. 2005 novemberében bejelentette, hogy az év végén lejáró szerződését nem hosszabbítja meg a válogatottal.

Sporteredményei edzőként

- klubcsapattal
  - kétszeres Magyar Kupa-győztes (Vasas: 1996, 1997)
  - kétszeres bajnoki 2. helyezett (Vasas: 1996, 1997)
- a magyar női válogatottal
  - olimpiai 6. helyezett (2004)
  - világbajnok (2005)
  - világbajnoki 2. helyezett (2001)
  - világbajnoki 5. helyezett (2003)
  - Világkupa-győztes (2002)
  - Világliga 2. helyezett (2004)
  - Világliga 4. helyezett (2005)
  - Európa-bajnok (2001)
  - Európa-bajnoki 2. helyezett (2003)
- A junior válogatottal
  - Európa-bajnoki 2. helyezett (1990)
  - világbajnok (1995)

Sportvezetőként

1989 decemberében tagja lett a Magyar Vízilabda Szövetség elnökségének. 1998 novemberében újraválasztották. Ekkor elnöknek is jelöltette magát, de Martin Györggyel szemben alulmaradt. 2012-ben a szakmai bizottság elnökeként négy évre az Magyar Vízilabda Szövetség elnökségi tagja lett.

Családja

1994 óta második házasságában él, felesége Faragó Hilda. Hármás ikreik, Berta, Emma és Tamás 2001-ben születtek, mindhárman vízilabdáznak.

Díjai, elismerései

- Az év magyar vízilabdázója (1975, 1976)
- Kiváló nevelő munkáért (1995)
- A Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2001)
- Mesteredző (2003)
- Az év magyar szövetségi kapitánya (2005)
- Budapest díszpolgára (2014)